

YARATININ DİYALEKTİĞİ

Gelişimin doğal yapılanma süreci olan, bireysel dünyanın farklı evrelerinde duygular, algılama biçimleri, yargı kriterleri, eğilimler, amaçlar çoğu defa değişime uğrar.

Evvelce varılmış hükümler geçersiz, kesin yargılar kararsızlık, kimi zaman belirsizlikler keskin kararlara dönüşür. Her değişim ve onun getirdiği dönüşüm yeni oluşumları da beraberinde getirir. Ancak, her yeni olan her zaman EN İYİ, en geçerli görüntü veren de EN YENİ olmaz.

Bazen sistem mekanizmalarındaki dişli çarklarda beklenmedik sapmalar ortaya çıkar. En önemsiz sapmanın gücü çarkı tersine döndürüp, düzeni karmaşaya, hatta kırılmaya götürür.

Birey, sürecin her yenilenme döneminde en iyi, en güzel, en doğru; verimli, etkili, kalıcı, şaşırtıcı, ve çarpıcı.... olana ulaşmak amacıyla sürekli arayış içinde çalışır. Engelleri aşmanın yollarını arar. Bu yolda bazen çok daha çetin setler, bazen de beklenmedik destekler çıkabilir. Kararlı ve azimli olan, yola devamda engel tanımaz. Destekleri şükranla kabullenir. Gücünü, ruhunda çağlayan enerjiden alır.

Nadiren de olsa artık duraklamak, belki de atılımın ilk hareket noktasına geri dönememenin pişmanlığı sorgulanır.

Yaşamın, bu her daim engebeli, kıskanç, sivri pençeleri acımasız, girdaplı ve savurgan dünyasında türlü maceralara savrulup, bilinmeyenlere yelken açarken; gerçekte var olup kendini ustaca saklayan, kaynağından alınıp görsel dünyanın beğenilerine sunulan, sonsuzluğa dek sürmesi istenen bir yaratılış hikayesi olan; ama geleceği ve de akîbeti bilinmeyen adsız, soğuk ve de ıssız; her türlü gerçekliğin kimi zaman görünmez, gizli ve gizemli ayrıntılarından bazen amorf bazen de kaba yada incelmış kolektif beğenilere uzanan biçimler üretmek, duyguları ayrıştırıp dönüştürmek, düşünceyi somutlaştırmak heyecan vericidir.

Bu renkli, coşkulu heyecan seli, duyumsal hazlar üreten ve bireyi sonsuzluğun derin boşluğuna iten biçimsel bir ESTETİK ENDİŞENİN HİKAYESİ ve onun ortak sunumudur.

Tülin AYTA